

saaledes, som jeg sagde, at det paa et tidligere Standpunkt havde været tænkeligt. Jeg antydede blot, at det forekom mig, at dengang Warschauerprotokollen forelaa, og de Noter, som ere trykte i Actstykkerne, bleve skrevne, at Tanken om Forandringen af Kongelovens Arvesølge allerede da var tilstede, men, at det dog maaffee dengang havde været muligt, at Forandringen havde kunnet indskrænktes til noget mindre end det, der nu er foreslaaet.

Kierkegaard: Jeg vilde ogsaa gjerne bede om Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning (Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet!). Det er netop kun den, at det ikke maa være lykkedes mig i denne Henseende at udtale mig aldeles klart, men at jeg sigtede til de af den ærede Talers Ord, som nu satte sig, hvilke jeg meente at forstaae og mener at forstaae om, at det endnu er muligt at ombytte Stillingen af de to Forslag, der ere forenede i det kongelige Budskab, og at det ikke er umuligt at udtale et Forbehold om, at den indtrædende Forandring ikke forandrer Noget i den uadskillelige Forening af Kongeriget med hvad der, som Slesvig, visse Dele af Holsteen og Lauenburg, uomtvisteligt hører under den danske Krone.

Justitsministeren: Med den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 7de District (Casse) er jeg enig i, at man ikke lettelig kan haabe at bidrage Synderligt til at opklare det vigtige Spørgsmaal, som her foreligger, da det er blevet undergivet offentligt en saadan Døftelse, at Det, som den Enkelte troer at kunne tilføie, kun vil være af underordnet Vigtighed. Det er ogsaa kun nogle faa og simple Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre, sigtende til at opklare, hvad der efter min Mening, grundet paa en Wildfarelse, er fremkommet fra en af de Rigsdagsmænd, som have yttret sig i Sagen. En æret Rigsdagsmand har meent, at man ikke lovligt kunde behandle denne Sag, fordi der ikke forelaa et saadant Forslag, som forudsattes i Grundlovens § 4. Jeg skal i saa Henseende ganske henholde mig til, hvad der blev yttret af den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 7de District (Casse). Det forekommer mig aldeles klart, at Enhver vil kunne see af det foreliggende

Budskab, hvori Hs. Majestæts Forslag til Arvesølgens Ordning bestaaer, at det ikke er foreskrevet, at dette Forslag skulde fremlægges i en vis bestemt Form. Jeg maa ogsaa modstige, at det Forslag, som er fremkommet, forsaavidt det gaaer ud paa, at Kongelovens Arvesølge skal ophæves, skulde behandles overeensstemmende med Grundlovens § 100. Det er vistnok ganske rigtigt, at ordentligvis maa enhver Forandring i Grundloven behandles overeensstemmende med de almindelige Regler, der indeholdes i Grundlovens sidste Paragraph, men det vil ikke være undgaaet Kogens Opmærksomhed, som har giennemlæst Grundloven, at der fra den almindelige Regel dog er flere Undtagelser (Hør!). Der er foreskrevet i flere Tilfælde, at en eller anden Grundlovsbestemmelse kan forandres ved Lov. Naar der gjøres af Hs. Majestæt Kongen et Forslag til Forandring i Kongelovens Arvesølge, da kan dette af Rigsdagen vedtages med $\frac{3}{4}$ Stemmer, og der er da fra Rigsdagens Side givet et gyldigt Samtykke dertil (Hør!), uden at denne Sag behøver at behandles paa flere Rigsdage.

Der er igaar af en æret Rigsdagsmand blevet bemærket, at det var ham uventet, da Rigsdagen paany kom sammen, at see, at det kongelige Budskab angaaende Thronfølgeordningen blev fremlagt ganske uforandret, saaledes som det blev fremlagt for Rigsdagen i October Maaned s. A. Mig har det været ubenet at høre en saadan Paastand (Hør!). Jeg mener, at Enhver bør forudsætte, at Ministeriet, forinden det har tilraadt Hans Majestæt at fremsætte Forslag i en saa vigtig Sag, som her foreligger, har taget under den omhyggeligste Overveielse, hvorledes dette Forslag burde være, og har Ministeriet faaet en fast Overbeviisning om, hvorledes Forslaget i Henhold til de indgaaede Tractater og øvrige Overenskomster burde være, bør Ministeriet vel ogsaa holde fast ved denne Mening (Hør!). Man bør neppe ønske, at Ministeriet skal bøie sig som et Stiv for enhver offentlig Mening (Hør!). Den samme ærede Rigsdagsmand hentydede ogsaa til, at den offentlige i Mening i Mellemtiden havde udtalt sig. Hvorvidt det er saa eller ikke, maa beroe paa hver enkelt Rigsdagsmands Sjøn. Der er yttret Meninger